

i Vaalse imidlertid frembyder særlige Vanskeligheder, har vi ikke villet undslaa os for at medvirke til at fjerne disse“, og Mindretallet stillede derfor Forslag om, at Lovforslaget alene kommer til at hedde „Forslag til Lov om Vaalse Sognemenigheds Stilling i Folkekirken“ og faar følgende Indhold: „Sognemenigheden i Vaalse . . . kan undrages fra Tilsyn af Stiftets Biskop, for saa vidt Prædikeembedet, Sakramenternes Forvaltning og Sjælesorgen i det hele angaar, ligesom ogsaa fra Biskoppens Tilsyn med Skolevæsenet i Pastoratet, naar et Menigheds-møde i Sognet udtaler Ønske derom. I saa Tilfælde henlægges det nævnte Tilsyn under Kirkeministeren, og en Sognepræst kan da beskikkes til Embedet dersteds og indsættes uden Kollats af Biskoppen. — Henlægges Sognemenigheden saaledes under Kirkeministerens Tilsyn, skal Sognets Skolekommission have Adgang til selv at vælge sin Formand. — Stemmeret paa det forannævnte Menigheds-møde kan kun udøves af de paa den sidst affattede Valgliste over Vælgere til Menighedsraad opførte Vælgere“. — Mindretallet føjer her-til, at det ikke savner Blik for, „at et eventuelt Mindretal i Vaalse Sognemenighed maaske vil føle sig brøstholdent ved den Afgørelse, der træffes af Flertallet i Sognemenigheden, saa at det til sin Tid vil søge Bevillingsmagten om Hjælp til en anden Præst; men vi har ment, at Rigsdagen ikke for nær-værende Tid behøver at tage Bestemmelse om, hvad der i saa Tilfælde bør gøres“. — Et *andet Mindretal* indenfor Udvalget, det konservative Folkepartis Ordfører i denne Sag, Schovelin, deler fornævnte Mindretals „Hovedbetragtning, at indgribende Ændringer i Folkirkens Forhold helst bør overlades en Rigsdag, der er valgt paa vor nye Forfatnings Grund“, og mener i øvrigt, at selv bortset herfra bør den foreslaaede Løsning „afvises af Lovgivningsmagten som principielt uheldig“. „Selv overfor den af de ovennævnte Medlemmer foreslaaede Udvej: at indskrænke Lovforslaget til udelukkende at løse det enkelte Konfliktspørgsmaal, som nu tilfældigvis er faktisk foreliggende, nærer Medlemmet store Betænkeligheder, fordi det ikke kan erkendes, at Lovgivningsmagten skulde have nogen Forpligtelse til at bane Vej for Ansættelsen af den Ansøger til Vaalse Præstekald, hvis Forhold til den danske Folkekirkes Trøslærdomme har givet den ydre Anledning til hele denne Sags Fremkomst. Paa den anden Side skal det gerne indrømmes, at ved en saa afgørende Begrænsning af Lovforslagets Rækkevidde kan man gøre sig grundet Haab om, at det Arboe Rasmussenske Tilfælde af den offentlige Bevidsthed betragtes og behandles som et rent isoleret, et Undtagelses-Tilfælde, og efter Omstændighederne tiltrædes derfor det stillede Ændringsforslag“. — Udvalgets *Flertal* (Borgbjerg, Dahl, Johs. Fog-Petersen, Mads Larsen, Nøhr, Johannes Pedersen, L. D.